

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. október 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **fk. vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2009. április hó 27. napján kihirdetett **11.Fk.437/2008/36. számú ítéletét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlott főbüntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap fiatalkorúak börtönére, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre súlyosbítja.

A Bny. 155/2008/23-29. sorszám alatti bűnjeleket a vádlottnak kiadni rendeli.

Az első fokú eljárás során felmerült és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: 1.625.582.- (egymillió-hatszázhuszonötezer-ötszáznyolcvankettő) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokon eljáró megyei bíróság fk. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 166. § (1) bekezdés és (2) bekezdés e) pont], ezért őt, 1 év 6 hónap fk. fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2008. április 5. napjától 2009. április 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az eljárás során bűnjelként lefoglalt és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság bűnjelnyilvántartásában Bny.155/2008. szám alatt kezelt 1. és 22. tételszám alatti bűnjeleket elkobozta, míg a 2-21 és a 23-29. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, és a megsemmisítésüket rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 1.612.473.- forint bűnügyi költség megfizetésére a Bács-Kiskun Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalának külön felhívása szerint az állam javára.

A megyei bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés, illetve hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében. Fellebbezett továbbá a vádlott és védője eltérő minősítésért, életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének megállapítása végett.

A fellebbezési nyilvános ülésen eljáró ügyész - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.165/2009. számú átiratában írtakkal egyezően - az első fokú ítélet ügyészi fellebbezésnek megfelelő megváltoztatására tett indítványt.

Az ügyészi fellebbezés alapos, míg a vádlotti és védői fellebbezések alaptalanok.

Az ítélet táblája a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását azonban az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint helyesbítette:

Mellőzte az első fokú ítéletből a vádlott ittaságát megállapító tényállásrészt. (4. oldal 3. bekezdés első mondat) Ez a ténymegállapítás ugyanis ellentétes az első fokú ítélet helytálló indokolásával. (8. oldal utolsó bekezdés) Az indokolás akként foglal állást, miszerint nem áll rendelkezésre olyan kétséget kizáró bizonyíték, amely alapján megállapítható lenne, hogy a vádlott ittas állapotban volt a cselekmény elkövetésekor.

Önmagában a szeszital fogyasztásából - különösen, ha a fogyasztás és az elkövetés között hosszú idő telik el - egyéb konkrét adat hiányában, az ítélet táblája álláspontja szerint sem állapítható meg az, hogy az italt fogyasztó elkövető a cselekményét alkoholtól befolyásolt állapotban valósította meg.

Az ítélet 5. oldal 4. bekezdésének 2. mondatában a "szűrőcsatorna" szó helyesen szűrőcsatorna.

Fkf.I.188/2009/3.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet nyilvánvaló elírását észlelve helyesbítette azt a fentiek szerint.

Egyebekben a megyei bíróság ítéletének tényállása hiánytalan és helyes, így azt az ítélet tábla a fenti helyesbítésekkel az ítélezésének alapjául elfogadta.

Az eltérő minősítés érdekében fellebbezést bejelentő vádlott és védő lényegében a megállapított tényállást vitatja. Egyrészt azt az ítéleti megállapítást tartják elfogadhatatlannak, hogy a kését a vádlott vitte magával a taxiba, másrészt azt, hogy a megyei bíróság nem fogadta el a vádlott azon védekezését, amely szerint a gépkocsiban a sértett bántalmazta őt.

Ezek a fellebbezések, tehát a bizonyítékok értékelését támadják, azt sérelmezik, hogy a megyei bíróság elvetette a vádlott védekezését és a tényállását az azzal szemben álló bizonyítékok - elsősorban a sértett vallomása - alapján állapította meg.

Az ítélet tábla rámutat arra, hogy a megyei bíróság részletesen foglalkozott azzal, hogy a kés miként kerülhetett a gépjárműbe. Ennek során számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és azok összevetésével állapította meg a megalapozott tényállást. A védői hivatkozásra figyelemmel utal az ítélet tábla arra, hogy önmagában abból, miszerint **(tanú neve)** tanú nem rendelkezett ismerettel a késről, nem következik az, hogy azt a vádlott nem vihette a gépkocsiba. A vádlott a tényállásbeli időszakban többször szállt ki a gépkocsiból különböző helyszíneken, és ezek bármelyikén magához vehette az elkövetés eszközét úgy, hogy arról a tanú nem szerzett tudomást.

A megyei bíróság a vádlott által hivatkozott sérülések bekövetkezését is vizsgálta. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy a - többször módosított - vádlotti előadás szerinti bántalmazást nem lehet megállapítani, a rendelkezésre álló adatok szerint a sérüléseket a védekezésben előadott módon a sértett nem okozhatta.

Megalapozott tényállás esetén nincs lehetőség az elsőfokú bíróság által értékelésbe vont bizonyítékok felülmérlegelésére, így tehát a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett a megyei bíróság, amikor a megalapozott tényállás alapján a vádlott bűnösségére következtetett, és a vádlott cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

A megyei bíróság az élet és testi épség védelméről szóló 15. számú Irányelv értékelhető objektív szempontjait számba vette a bűncselekmény minősítésekor. Az általa kifejtetteket mindenben osztotta az ítélet tábla. A cselekmény alanyi oldalának

vizsgálatával kapcsolatban azonban megjegyzi, hogy a kábítószer hatása alatt lévő vádlott esetében a tudatára az objektív körülményekből lehet következtetni. Az elkövetés eszköze, a támadás ereje, és a támadott testtájék alapján a vádlott tudatának az emberélet kioltásának a lehetőségét át kellett fognia. Ez a cselekmény az egységes bírói gyakorlat szerint tehát emberölés büntette kísérleteként értékelhető.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti azok kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak.

A büntetés kiszabása során értékelhető tényezőkről szóló 56. számú BKv. II/11. pontja szerint csak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás enyhítő körülmény. Mivel illet a vádlott nem tett, ezért ennek értékelésére nincs lehetőség, emiatt azt mellőzte az ítélet.

Mellőzte továbbá a büntetlen előélet enyhítő körülményként történő értékelését is, figyelemmel a BKv. 56. II/1. pontjában írtakra, mely szerint a büntetlen előélet a fiataloknál nem enyhítő körülmény.

További súlyosító körülményként értékelte azonban az ítélet a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz veszélyes voltát (56. számú BKv. III/2 pont).

Az ítélet az általa helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetést eltúlzottan enyhének ítélte, amely nem igazodik a vádlott személyében és cselekményében megjelenő társadalomra veszélyességhez. A vádlott által elkövetett, kiemelkedő tárgyi súlyú cselekmény miatt az általános bírói gyakorlat szerint hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. Ez alkalmas a társadalom védelmét is megfelelő módon szolgálni és a törvény szigorát is érvényre juttatni.

Ebből következően a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát az ítélet 3 év 6 hónapra súlyosította. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 111. § (2) bekezdés a) pontja alapján a súlyosított szabadságvesztés tartamának megfelelően fiatalok büntetésében határozta meg.

A vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetés is aránytalanul enyhe, ezért annak a súlyosítását is indokoltnak látta az ítélet a rendelkező részben írtak szerint.

Fkf.I.188/2009/3.

A 2-21 bűnjelekre vonatkozó ítéleti rendelkezés az időközben bekövetkezett Be. módosításra figyelemmel törvényes, az ugyanis megfelel a Be. 155. § (8) és (9) bekezdésében írtaknak.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott kérte, a 23-29. tételeszám alatti személyes tárgyai kiadását, ezért azt az ítéletábra - ennek megfelelően - a Be. 155. § (5) bekezdése alapján a részére kiadni rendelte.

Ami a jogszabályi hivatkozásokat illeti, a megyei bíróság nem hivatkozott az előzetes fogvatartás beszámítása tekintetében a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdésére, ezért azt az ítéletábra pótolta.

A megyei bíróság a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét részben hiányosan, részben pontatlanul állapította meg. Egy esetben nem vette figyelembe a szakértői díjat terhelő áfa összegét, egy esetben pedig pontatlan adatot vett figyelembe az egyes tételek összeadásakor.

Ennek megfelelően az ítéletábra a bűnügyi költség összegét a rendelkező részben írtak szerint helyesbítette.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2009. október 6.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Fkf.I.188/2009/3. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.Fk.437/2008/36. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része 2009. október 6. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. október 6.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke